

CRÒNICA

Els diaris suspesos

Amb motiu de persistir la suspensió de què fou objecte *El Diluvio*, i la qual fou decretada el dia 11 d'octubre, l'empresa d'aquest diari va decidir de sor-

EL TELÉGRAFO 30

DIARIO REPUBLICANO

TERCERA EPOCA Año I - Núm. 1	Redacción, Administración, Anuncios y Suscripciones CORREO CIENTO, 548 : Teléfono 444.000	Sección de Publicación Suscripciones, 5 pesetas - Pagar 500 - Puntos, 100 pesetas y Anuncios, 500 pesetas - Puntos, 100 pesetas - 100 - Desde 100 pesetas 50	NÚMERO SUELTO 10 céntimos
---------------------------------	--	--	------------------------------

Barcelona, martes, 6 de noviembre de 1934

tir amb el títol d'*El Telégrafo*. El dia 6 de novembre va aparèixer el primer número d'aquest nou diari, en el lloc frontal del qual, i amb el títol de «La resurrección de *El Telégrafo*», hi havien les ratlles següents :

«En la historia del periodismo español ocupa prominente lugar, figura en sitio de honor *El Telégrafo*, diario que empezó a publicarse en Barcelona el mes de noviembre de 1858.

Eran los tiempos de opresión monárquica que precedieron al destronamiento de Isabel II. *El Telégrafo*, paladín de la libertad, fué objeto de las más enconadas persecuciones y tuvo que enmudecer.

Reapareció al producirse el alzamiento nacional de 1868.

el dia 17 reapareixia *El Diluvio*. En la seva «Crònica diària», i sota el títol «Prosigamos...», deia:

«El día 11 del pasado octubre, poco después de las once y cuarto de la noche, presentóse en nuestra Redacción un inspector de policía para comunicarnos que, según órdenes recibidas de Madrid, debía, por tiempo indefinido, cesar en su publicación *El Diluvio*.

Esta es la causa de que durante treinta y seis días no hayamos podido ponernos en comunicación con el público.

Noblemente tomó en Madrid don Antonio Royo Villanova la iniciativa para que el Gobierno autorizase la reaparición de los cuatro diarios barceloneses suspendidos anteriormente, y, con especialidad, la de *El Diluvio*.

La ideología del señor Royo Villanova no es la nuestra. Aunque aceptó el nuevo régimen y es un republicano sincero, nos separan de él principios en nosotros profundamente arraigados, así en el orden político como en el religioso y social.

Así resulta doblemente laudable el proceder del señor Royo Villanova, quien ha puesto plenamente de relieve su comprensión, su ecuanimidad y el generoso impulso que le mueve en favor de los perseguidos, aunque éstos hayan sido adversarios suyos.

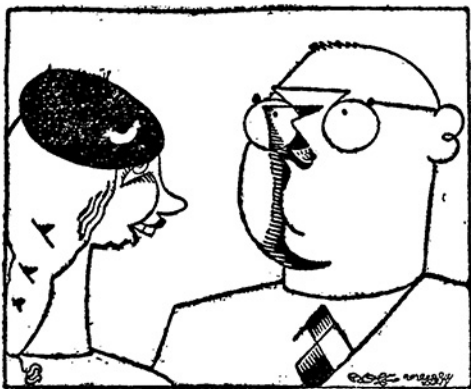
Reiterámosle al señor Royo Villanova la expresión de nuestra más profunda gratitud por su caballerosa defensa de *El Diluvio*.

También quedamos sumamente reconocidos a cuantos, así en Madrid como en Barcelona, han cooperado, en una u otra

AQUEST QUADERN DELS «ANNALS DEL PERIODISME CATALÀ» HA PASSAT PER LA CENSURA

forma, a que *El Diluvio* pudiera reanudar su publicación. Hacemos mención especial de la Asociación de la Prensa de Madrid, de la Asociación de Periodistas de Barcelona y de la Asociación Obrera de la Prensa Diaria, la cual envió a Madrid una Comisión que trabajó incansablemente en pro de la reaparición de los periódicos barceloneses suspendidos.

Cuento alemán, por Bofarull

—¿Ka le paresa, herr Müller esta lluvia tan terrible?

—¡El Diluvio que vuelvel... ¡El Diluvio!

(De *El Diluvio*).

La primera de dichas entidades periodísticas realizó en nuestro favor activas gestiones cerca del Gobierno, y la segunda, en una sesión a la que concurrieron representaciones de todas las colectividades periodísticas barcelonesas, acudió también al Gobierno en súplica de que acordase la reaparición de todos los diarios suspendidos en nuestra ciudad.

Queridos compañeros de Redacción y obreros de nuestros

talleres no han cesado de efectuar en Madrid trabajos para que se autorizase la reaparición de *El Diluvio*. Quedamos obligadísimos con todos cuantos les ofrecieron su concurso y les prestaron decidido apoyo. Y lo propio con los colegas barceloneses, madrileños y de todas las regiones hispanas que, con motivo de nuestro percance, nos han expresado su pena y han contribuido, con la publicación de artículos, sueltos y telegramas a aminorar nuestro disgusto.

Y a quienes, desde la esfera gubernamental, haciéndose intérpretes de los ruegos que se les dirigieran, han procurado que quedare sin efecto la orden de suspensión de *El Diluvio*, sean cuales fueren sus opiniones políticas, les saludamos afectuosamente.

Y ¿qué diremos de los subscriptores y anunciantes de *El Diluvio* que espontánea y noblemente nos han hecho ofertas generosas para aminorar en lo posible el enorme daño por nosotros sufrido en los días de obligada suspensión? Con nada podríamos pagar a esos buenos amigos su inmensa prueba de afecto.

Una vez entonado este justo coro de elogios, consagrémonos nuevamente a la diaria labor periodística con la satisfacción interior del que todo lo pospone al cumplimiento del deber.»

LA CIUTAT

[illegible]

Suspesa *La Humanitat* amb motiu dels fets luctuosos de la nit del 6 d'octubre, el dia 13 de novembre aparegué *La Ciutat*. L'editorial portava per títol «Vells amics», i el seu contingut era aquest:

«Avui reprèn *La Ciutat* la seva publicació interrompuda temps ha. Tot torna. *La Ciutat* va néixer en una època de

lluita i de vibració ciutadana, al temps de la proclamació de la República. Instaurat el nou règim, desaparegué. Deixà el camí lliure a altres publicacions germanes o amigues a les quals se sentia unida per lligams d'afecte o de sentiments. Avui — el que són les coses — *La Ciutat* torna. No pas desfigurada pel temps, sinó millorada. Amb més experiència — els anys no passen endebades —, i amb el ferm propòsit de complir el seu comès amb la dignitat que havia estat la seva norma.

És per això, perquè és una continuació i no pas un diari nou, que a la capçalera d'aquesta primera pàgina s'hi llegeix *La Ciutat* i no cap altre nom. Això ens estalvia de presentar-nos. Això ens evita la feina, de vegades una mica feixuga, de dir als nostres lectors qui som, a què venim i el que pensem. Som amics de temps, vells amics, i ens coneixem prou. Sabem — i no cal que ningú ens en faci retret — que el nostre diari, el diari dels que el llegiu i dels que el fem, no serà, potser, aquell diari complet que tots voldríem. És qüestió de paciència, de bona voluntat i, sobretot, de comprensió. La capçalera vermella, en aquest cas, té la significació d'un semàfor. Cada hora té els seus imperatius, cada circumstància, les seves exigències. Ara és hora de serenitat. Són moments de meditació. De molta meditació. Com a catalans i com a republicans que som. Com a homes conseqüents i com a ciutadans no pas de Barcelona, sinó de Catalunya.

Esperem — i ho demanem amb tots els respectes que calgui — que ens serà permès, des d'aquest lloc, saludar els amics, els companys, els familiars que circumstancialment no són entre nosaltres. Que ens serà permès, també, de recordar els que no hi seran mai més. Hom no pot desprendre's d'uns afectes, d'uns sentiments que vénen d'anys, sense més ni més. Seguim el nostre camí, a estones planer, a estones costarut i accidentat, amb la decisió del que persegueix una fita visible i palpable. Com més costa un fill, més l'esti-

ma la mare. Com més difícil és el camí, més delit a devorar-lo.

La Ciutat reapareix en moments difícils. I aquesta circumstància ha d'ésser d'efectes reactius per als que la fem. En les hores difícils els homes es coneixen i ara ens podem conèixer a fons.

Amics tots, salut!»

Any XL - Núm. 10.766 - Preu: 10 cèntims

ABONAMENTS

Administració: 10 cèntims
 Subscripció: 10 cèntims
 Extranjeria: 10 cèntims

Redacció i Adm.:

Av. de la República, 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200

LA PUBLICITAT

BARCELONA

Any XL - Núm. 10.766 - Preu: 10 cèntims

EL TEMPS

Administració: 10 cèntims
 Subscripció: 10 cèntims
 Extranjeria: 10 cèntims

Redacció i Adm.:

Av. de la República, 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200

20

El diari *La Publicitat*, suspès el dia 10 d'octubre, va aparèixer el dia 4 de novembre amb el títol de *Mirador*. En el lloc frontal hi havien aquestes «Paraules de salutació» :

«En convertir en diari el nostre setmanari *Mirador*, que durant els cinc anys que porta de vida ha aconseguit aplegar al seu entorn totes les seleccions catalanes, venim a oferir als lectors de la premsa de Catalunya, temporalment suspesa, tots els serveis d'informació sobre l'actualitat pròpia i estrangera, dels quals no poden prescindir els ciutadans dels pobles moderns.

Any VII - Núm. 300 - Preu: 10 cèntims

ABONAMENTS

Administració: 10 cèntims
 Subscripció: 10 cèntims
 Extranjeria: 10 cèntims

Redacció i Adm.:

Av. de la República, 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200

MIRADOR

BARCELONA

Any VII - Núm. 300 - Preu: 10 cèntims

EL TEMPS

Administració: 10 cèntims
 Subscripció: 10 cèntims
 Extranjeria: 10 cèntims

Redacció i Adm.:

Av. de la República, 107 - 108 - 109 - 110 - 111 - 112 - 113 - 114 - 115 - 116 - 117 - 118 - 119 - 120 - 121 - 122 - 123 - 124 - 125 - 126 - 127 - 128 - 129 - 130 - 131 - 132 - 133 - 134 - 135 - 136 - 137 - 138 - 139 - 140 - 141 - 142 - 143 - 144 - 145 - 146 - 147 - 148 - 149 - 150 - 151 - 152 - 153 - 154 - 155 - 156 - 157 - 158 - 159 - 160 - 161 - 162 - 163 - 164 - 165 - 166 - 167 - 168 - 169 - 170 - 171 - 172 - 173 - 174 - 175 - 176 - 177 - 178 - 179 - 180 - 181 - 182 - 183 - 184 - 185 - 186 - 187 - 188 - 189 - 190 - 191 - 192 - 193 - 194 - 195 - 196 - 197 - 198 - 199 - 200

26

Passem hores de penitència, que vol dir recolliment i reflexió. La frivolitat i la ironia, que solen ésser la característica de molts dels comentaris de *Mirador*, no podran deixar d'aparèixer en aquestes planes; però en la presentació de la nova activitat del nostre setmanari ens sentim forçosament

influïts per la severitat d'aquests moments en què tantes coses volgudes estan en perill i tantes llars estimades senten inquietuds i angúnies que semblaven allunyades per sempre més.

—Des dels temps de *El Diluvio*, *L'Opinió* de *La Humanitat* va anar desorientada fins que l'invent de *El Telégrafo* va donar impuls a *La Publicitat*, sobretot a *La Ciutat*.

—Bé, això ho veieu molt clar perquè us ho mireu des d'un *Mirador*!...

(De *Mirador*).

No volem esbrinar ara els motius que han produït aquesta situació. Més que els homes d'avui i més que els tribunals que volen escatir responsabilitats judicials, aquells motius els jutjarà la història, cercant, sens dubte el seu origen remot en altres moments de la vida política de Catalunya. I potser es descobrirà com una mena de llei que vol que si-

guin sempre difícils i plens d'entrebancs i reculades els moviments ascensionals del nostre poble.

Moltes vegades *Mirador*, en plena efervescència de passions partidistes, havia donat mostra d'una serenitat de judici que, si més no, li permetia demanar a tots els republicans de Catalunya que volguessin subordinar tota mena d'apetències de partit a la necessitat de consolidar el règim autòmic que havia reconegut la República, com un instrument de treball que donés a la nostra generació la glòria de construir un poble. Aquella serenitat no ens mancarà ara per aconseguir el mateix objecte. Perquè per molt dolorosa que en nombrosos aspectes sigui l'actual situació de Catalunya i per molt greus que siguin les aprensions d'un demà immediat, sabem que la reparació de tots els danys ha de sortir del nostre propi esforç, i que tot esforç haurà d'ésser estèril si no l'inspira el respecte general del poble a l'obra feta per mig segle de treball.

La nostra afirmació fonamental és Autonomia i República. Podran sens dubte les forces atacades per l'esperit d'una discòrdia civil impedir en alguns moments tota l'expansió del nostre pensar; però no deixaran d'ésser mai tan vius com sempre, ni el nostre fervor per l'autonomia de Catalunya, ni la nostra lleialtat per la República. I tenim dret a esperar, perquè el cor ens ho diu i no ens enganya, que la nostra lleialtat serà corresposta pels homes que tenen a les mans els destins de la República.

Amb aquesta seguretat anem a posar-nos en contacte a

ELS LECTORS DELS «ANNALS DEL PERIODISME CATALÀ» SÓN PREGATS DE RECORDAR, EN EFECTUAR LLURS COMPRES, LES CASES QUE AFAVOREIXEN LA NOSTRA REVISTA AMB LLURS ANUNCIS

diari amb els nostres lectors. Totes les palpitations de la vida universal seran recollides en les nostres informacions, que a tot arreu és densa i turmentada l'hora que passa. Però, pel damunt de tot, aspirem a contribuir a la normalització de Catalunya amb el restabliment de les essències democràtiques de la República, que no poden ni voldran donar a l'acció de la justícia l'aspecte d'una represàlia irreflexiva.

Mirador diari saluda, ple d'esperança, tots els seus lectors. »

El cens electoral social de Catalunya

Comunicació dirigida a l'Honorable senyor Conseller de Treball i Obres Públiques:

«Honorable senyor:

Els senyors Joan Costa i Deu i Josep Maria Lladó i Figueres, President i Secretari, respectivament, de l'Associació de Periodistes de Barcelona, domiciliada a la Rambla dels Estudis, número 12, principal, en compliment del que disposa l'Ordre del Departament de Treball i Obres Públiques dictada amb data 13 de desembre proppassat i publicada al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del 19 del mateix mes, tenen l'honor de fer-vos avinent:

Que desitjant inscriure l'agrupació professional que representen al cens electoral social, i en compliment del que preceptua el paràgraf primer de l'article sisè del Decret del Ministeri de Treball i Previsió del 25 de març de l'any 1931, fan constar:

- a) Que la susdita associació professional s'anomena Associació de Periodistes de Barcelona.
- b) Que és de nacionalitat espanyola.